

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 365/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела кршење закона од стране судије из члана 360. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пековића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Суботици КТ 83/19 од 11.02.2021. године и Вишег суда у Суботици Кв 53/21 од 25.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Суботици КТ 83/19 од 11.02.2021. године и Вишег суда у Суботици Кв 53/21 од 25.02.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Суботици КТ 83/19 од 11.02.2021. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пековића, па је досуђена исплата износа у висини од 172.500,00 динара а преко додељеног износа, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка је одбијен и наложено рачуноводству Вишег јавног тужиоца у Суботици да адвокату Марку Пековићу изврши уплату наведеног досуђеног износа на његов текући рачун на терет буџетских средстава тужилаштва у року од 60 дана по правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Суботици Кв 53/21 од 25.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Вишег јавног тужиоца у Суботици КТ 83/19 од 11.02.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Пековић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. и 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези са Тарифним бројем 2. став 1. и став 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад

адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи тако што ће донети решење којим ће браниоцу окривљеног АА поред досуђеног износа признати и трошкове поступка за сваку појединачну радњу предузету на дан 06.02.2020. године.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи, да побијаним решењима браниоцу окривљеног нису признати трошкови за предузете радње које се односе на испитивање пет сведока на дан 06.02.2020. године, па су погрешном применом материјалног права и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката тужилаштво и суд извели погрешан закључак да је испитивање пет сведока на дан 06.02.2020. године једна процесна радња, иако је неспорно да је за свако испитивање сведока сачињен посебан записник, због чега су побијана решења незаконита. У захтеву се наводи и да су нижестепени органи морали да досуде и награду из Тарифног броја 2. став 3. и за радње које су предузете дана 24.09.2019. године и 10.07.2020. године.

По оцени Врховног касационог суда, погрешан је став браниоца окривљеног АА у погледу дефинисања процесних радњи и присуства браниоца окривљеног у кривичном поступку, јер бранилац погрешно тумачи одредбу Тарифног броја 2. у ставу 1. и 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

У другостепеном решењу Вишег суда у Суботици Кв 53/21 од 25.02.2021. године, наведено је да браниоцу окривљеног АА није призната посебна награда за испитивање сваког сведока посебно, будући да се суштински ради о једној процесној радњи, испитивању сведока предузетој 06.02.2020. године, када је у континуитету од стране органа поступка, а не од различитих органа у времену од 09,30 до 11,25 предузета процесна радња, коју ситуацију регулише одредба Тарифног броја 2. став 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. У решењу се наводи и да наведени Тарифни број 2. став 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописује право на награду за сваку појединачну процесну радњу, када се предузима више процесних радњи, што није био случај 06.02.2020. године, када је предузета једна, иста процесна радња-испитивање сведока, при чему му је поред награде за одбрану за наведени дан обрачуната и припадајућа награда у износу од 50 поена за сваки започети сат, сходно одредби Тарифног броја 2. став 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

И по оцени овога суда, са становишта правилне примене одредаба Законика о кривичном поступку и посебно Тарифног броја 2. став 1. и 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, испитивање више сведока предузето у току једног

радног дана, у континуитету, представља једну процесну радњу, независно од броја испитаних лица или од броја сачињених и посебно потписаних записника у којима су забележени њихови искази, обзиром да је сачињавање засебних или збирних јединствених записника, питање техничке а не суштинске природе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да присуство браниоца саслушању више сведока током истог радног дана у континуитету представља једну процесну радњу, без обзира да ли је о саслушању сваког сведока сачињен појединачни записник или су искази сведока унети у збирни јединствени записник.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је сходно Тарифном броју 2. став 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, браниоцу окривљеног АА требало обрачунати и припадајућу награду за саслушање окривљеног и саслушање сведока дана 24.09.2019. године и дана 10.07.2020. године, обзиром да је се суд приликом доношења одлуке о трошковима креће у границама постављеног захтева за накнаду трошкова, што је и учињено у конкретном случају.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**